

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 8/2011-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. januára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. F., K., zastúpeného Advokátskou kanceláriou, s. r. o., K., vo veci porušenia základného práva na súdne konanie bez zbytočných prieťahov a na súdnu ochranu podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na súdne konanie v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 6 T 34/2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. F. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. decembra 2010 osobne do podateľne doručená sťažnosť Ing. J. F., K. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci porušenia základného práva na súdne konanie bez zbytočných prieťahov a na súdnu ochranu podľa čl. 48 ods. 2 a čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na súdne konanie v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom Okresným súdom Košice I (ďalej aj „okresný súd“) pod sp. zn. 6 T 34/2005.

Zo sťažnosti vyplýva, že na okresnom súde prebiehalo pod sp. zn. 6 T 34/2005 trestné konanie proti obžalovaným Mgr. J. N. a E. N. (ďalej len „obžalovaní“). Rozsudkom okresného súdu z 9. februára 2010 boli obžalovaní uznaní vinnými zo spáchania trestného činu podvodu a odsúdení na trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu tri roky. Obžalovaným bola týmto rozsudkom uložená aj povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť spôsobenú škodu sťažovateľovi ako poškodenému, a to vo výške 34 870,21 €. Predmetné konanie je tohto času v štádiu odvolacieho konania na Krajskom súde v Košiciach, keďže tak obžalovaní, ako aj sťažovateľ podali proti rozsudku okresného súdu odvolanie.

Prípravné konanie spolu s konaním vedeným okresným súdom trvalo od roku 1999 až dosiaľ, teda viac ako 11 rokov. Okresný súd vyniesol rozsudok na dvadsiatom piatom hlavnom pojednávaní. Preto možno konštatovať, že okresný súd nekonal bez zbytočných prietáhov, resp. v primeranej lehote.

Sťažovateľ navrhuje vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov ústavy a dohovoru v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 6 T 34/2005, priznal sťažovateľovi primerané finančné zadost'učinenie vo výške 10 000 € a zaviazal okresný súd aj na náhradu trov konania vo výške 303,31 €.

Z rozsudku okresného súdu sp. zn. 6 T 34/2005 z 9. februára 2010 vyplýva, že ním boli obžalovaní uznaní vinnými z trestného činu podvodu v spolupáchateľstve, za čo im bol uložený trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu tri roky. Boli tiež zaviazaní nahradiť škodu viacerým poškodeným vrátane sťažovateľa (vo výške 1 050 500 Sk).

Zo sťažnosti sťažovateľa na postup okresného súdu podanej 16. septembra 2010 vyplýva, že rozsudok okresného súdu 9. februára 2010 bol sťažovateľovi doručený až 19. júla 2010.

Z prípisu predsedu okresného súdu sp. zn. Spr 69/2010 z 1. októbra 2010 adresovaného sťažovateľovi v odpovedi na jeho sťažnosť na prieťahy v konaní vyplýva inter alia, že rozsudok okresného súdu z 9. februára 2010 bol sťažovateľovi ako poškodenému doručený 19. júla 2010, pričom „V súčasnosti sa doručuje tento rozsudok poškodenému p. H. a súčasne sa doručuje odvolanie obžalovaného prokurátorovi a poškodeným. Taktiež odvolanie poškodených sa súčasne doručuje obžalovanému, prokurátorovi a obhajcovi za účelom vyjadrenia.“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na

prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 6 T 34/2005.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte trvalo (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (II. ÚS 139/02).

Z podania sťažovateľa vyplýva, že napadnuté konanie bolo na okresnom súde skončené 9. februára 2010 a rozsudok tohoto súdu bol sťažovateľovi doručený ešte 19. júla 2010. Sťažovateľ sa napriek tomu na ústavný súd obrátil so svojou sťažnosťou až podaním z 13. decembra 2010, t. j. v čase, keď porušenie označeného základného práva na okresnom súde, ktorý sťažovateľ označil za účastníka konania, už netrvalo a konanie o jeho sťažnosti pred ústavným súdom nebolo spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (mutatis mutandis I. ÚS 6/03).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, a pretože sťažovateľ sa v predmetnej veci domáhal ochrany svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v čase, keď v označenom konaní pred okresným súdom namietané porušenie práva už netrvalo, a teda bola odstránená jeho právna neistota, pripadalo do úvahy odmietnutie predmetnej ústavnej sťažnosti aj pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Treba ešte poznamenať, že hoci sťažovateľ podľa požadovaného znenia nálezu žiada vysloviť aj porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ústavy, v skutočnosti žiadne porušenie tohto práva z obsahového hľadiska nenamieta.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. januára 2011